

افغانستان در گذرگاه ابریشم

طوری شاهد هستیم قرار است بتاریخ ۲۶/۰۳/۹۱ (۱۶ جون ۲۰۱۲) کنفرانس بزرگی به اشتراک کشورهای منطقه و جهانی در کابل برگزار گردد که روی امتداد خط ترانزیتی که از کشور عبور میکند بحث و گفتگو ها صورت پذیرد.

بدین لحظه بی جا نخواهد بود تا درمورد سابقه تاریخی و در رابطه به اهمیت این کشور از لحظه اقتصادی و ترانزیتی مکث کوتاهی داشته باشیم.

سرزمین فعلی افغانستان بمثابه بخشی از آریانای بزرگ و خراسان تاریخی از لحظه موقعیت جغرافیایی و جیوپولیتیک، یکی از مهمترین چارراهای تبادله فرهنگ، تجارت، بستر مهاجرتهای وسیع مردمان آسیای مرکزی، تهاجمات و جهان‌گشایی‌ها از اهمیت به سزاگی برخوردار است. ساختار جیوفزیکی این سرزمین در مسیرهای تجاری کاروان‌های ابریشم با توجه به موقعیت کوه‌های صعب العبور «تیانشان» (*tiān shān*) و «همالیا» در شرق کوتاه‌ترین راه توصل بین آسیای میانه تا نیم قاره هندوستان، سرزمین حوزه مدیترانه و ایران با چین، و کشورهای جنوب شرق آسیا را بوجود آورده است. درک و تحلیل واقعی این موقعیت میتواند به همگرایی دوستانه کشورهای منطقه کمک به سزاگی نماید.

تصویر راه ابریشم را در نقشه بالا ملاحظه کرده میتوانید

در نخستین مراحل تهاجمات و جهان‌گشایی‌ها امپراتوران بزرگی چون کوروش و داریوش هخامنشی، آشوكای موريابی هندی و اسکندر مقدونی در سده‌های پنجم تا سوم پیش از میلاد از این گذرگاه به صوب شمال و جنوب عبور کرده‌اند و از موقعیت مرکزی و سوق الجیشی آن بین آسیای میانه (ماوراء النهر) و هند بحیث یک قرارگاه جنگی استفاده نموده‌اند. در عصرهای بعدی همچنان در مسیر فتوحات سپاهیان اسلام و حملات غارتگرانه چنگیزیان (مغولها) و ترکان (امیر تیمور کورگانی) و سایر مراکز قدرت‌های منطقی قرار گرفته است. از جانب دیگر اجیای جاده ابریشم که از چین تا مدیترانه، مورد بهره برداری تجاری، زیارتی و سیاحتی قرار می‌گرفت می‌تواند بین ملل علاوه بر اثرات اقتصادی موجب تحکیم روابط سیاسی و اجتماعی و تقویت تعاملات فرهنگی در این مسیر واقع شود.

مصلحتهای مقطوعه‌ای قدرت‌های منطقی و تحت الحمایه، قدرت‌های بزرگ جهانی گاهی این سرزمین را بحیث جغرافیایی حاصل در مناسبات آنها در آورده است، تا اگر این قدرت‌ها علیه یکدیگر بجنگند، بایست ازین جغرافیا بمثابه عقبگاه جبهه سیاسی - نظامی خود استفاده نمایند، چنین پالیسی‌های منطقی در مورد کشور ما در سده هجدهم تا اوایل سده بیست و سه ایام وجود داشته است و سرانجام تا زمان تبارز امپراتوری روسیه تزاری در شمال و هند بر تابعیت در جنوب و تعیین سرحدات و ساحات قلمرو سیاسی آنان بر سرحدات افغانستان کنونی ادامه یافته است. آنها زمانی هم تصمیم داشتند تا از دیوار بزرگ هندوکش همچو سپری در برابر یکدیگر استفاده نمایند.

از سوی دیگر بازگویی حوادث و ماجراهای سیاسی نظامی در تاریخ کشور بخوبی نشان میدهند، که این خطا با توجه به محوریت جغرافیایی و سوق الجیشی خود در مرکز آسیا نمی‌تواند به حوزه منافع قدرت خاصی در آید، هرگاهی که قدرتهای منطقه‌ی وی دست به انقیاد این جغرافیا زده‌اند، عکس العمل هایی از سوی سایر قدرت‌ها شکل گرفته و منجر به بروز حوادث منطقوی شده است.

ازینرو میتوان افغانستان را جغرافیای دوستی و همگرایی مجموع کشورهای منطقه و جهان نامید و بر اساس حفظ منافع مقابل کشورها روابط برقرار نمود و در رعایت و حفظ بیطری فی آن بمتابه اصل توازن در تأمین صلح و امنیت منطقوی تلاش ورزید.

پایان